

Nr 169.

Av herrar **Räf** och **Johanson** i Huskvarna, om införande av bestämmelser angående kvalificerad majoritet inom stadsfullmäktige, kommunalfullmäktige eller kommunalstämma såsom villkor för meddelande av rätt till detaljhandel med rusdrycker.

I nu gällande respektive förordningar om kommunalstyrelse på landet, i stad och i Stockholm stadgas som regel, att, där omröstning på kommunalstämma eller bland stadsfullmäktige begäres, utgången bestämmes genom enkel pluralitet av de avgivna rösterna. Från denna regel givas dock flera undantag. Dessa torde avse sådana fall, där risken för en överrumpling är särdeles stor och skulle medföra stora obehag och ledsamma konsekvenser för kommunen.

Vi torde icke behöva framdraga bevis för sanningsenligheten i det påståendet, att kommunalstämmobeslut till förmån för upplåtande av rättighet till detaljhandel med rusdrycker inom kommun tävla med alla andra stadsfullmäktige- och kommunalstämmobeslut ifråga om risk för obehag och ledsamma konsekvenser. Känd sak är så god som vittnad. Och vad risken för överrumpling i detta fall beträffar, så är denna i synnerhet beträffande mindre och fattiga kommuner särdeles stor och överhängande. Begäret efter rusdrycker och begäret efter guld hava många osynliga förbindelser, som helt plötsligt kastat dryckenskapens snaror över många samhällen och ej heller skola tveka att handla på samma sätt hädanefter. Det synes oss därför vara synnerligen angeläget, att även frågan om rättighet till upplåtelse av rusdrycksförsäljning inom en kommun må göras beroende av $\frac{2}{3}$ majoritet, d. v. s. att sådan rättighet ej må meddelas, då den icke är tillstyrkt av minst $\frac{2}{3}$ majoritet inom vederbörlig kommun eller dess i detta fall beslutsmässiga representation. Något företräde böra väl ändå nykterhetens grundsatser äga gent emot deras vedersakare.

Under den tid frågan om »lokalt veto» hade någon större aktualitet, förklarades det också ifrån såväl »nykterhetsfolkets» som vanliga nykterhetsvänners sida, att kvalificerad, d. v. s. $\frac{2}{3}$ majoritet skulle vara minst lika nykterhetsvärdigt som lokalt veto. Därtill kom, att förfaringssättet med lokalt veto krävde — jag vill minnas — över 30 lagparagrafer, under det att införandet av kvalificerad majoritet ej torde kräva mera än ett par rader. I förra fallet togs också en oerhört stor valapparat med motsvarande krav på lokaler, valförrättare etc. i anspråk, i andra fallet intet utöver de ordinära förhållandena.

Vi skulle taga oss friheten att i syftet ifråga framställa förslag till omedelbart tillägg i nu gällande kommunalförordningar, men då ett sådant tillägg måhända torde kräva någon liten motsvarande förändring i förordningen angående försäljning av rusdrycker, nödgas vi inskränka oss till den begäran,

att riksdagen behagade i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådana förändringar i vederbörliga förordningar, att för beviljande av detaljhandel med rusdrycker ansökningen därom må vara tillstyrkt av $\frac{2}{3}$ bland stadsfullmäktige, kommunalfullmäktige eller kommunalstämma inom den kommun, där försäljningen är avsedd att äga rum.

Stockholm den 20 januari 1919.

E. Räf.

C. O. Johanson.

I motionens syfte instämma

Bernhard Nilsson.

J. A. Jonsson.